

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

யோகலட்சுமிபின் கைக்கு இடம் மாறும். அடுத்தவாரம் யோகலட்சுமி மார்போடும் அணைத்துவரும் கொப்பி சூப்புவின் கைகளுக்குள் கண் இமைக்கும் நரேத்திற்குள் மாறிவிடும்.

இந்தக் கமைற்றத்தின் போது இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆனாலும் குறிபிசகாமல் கொப்பி கமைறிக் கொண்டு இருந்தது.

நமது வகுப்பின் பின்வாங்குத் தலைவனுக்கும், பணிகள் வகுப்பின் முன்வாங்குத் தலைவிக்கும் எப்படி உறவு வந்தது என்று பல நாட்களாக எனக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. நித்திரை இல்லாமல் பாயில் பல நாட்கள் உருண்டு கொண்டிருந்தனே.

பிரபஞ்சத்தில் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கின்றது. இரசாயனத்திலும் விதிகள் இருக்கின்றது. அந்த ஒழுங்கு முறையின் பிரகாரம்தான், மிலகங்கள் ஒன்று சேரமுடியும்.

ஒன்றுடன் ஒன்று சேரவே முடியாத இரண்டு மிலகங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது என்றால், இரசாயனத்தில் எப்படி நம்பமுடியாதோ அது போல நம்பமுடியாத அதிசயமாக இது எனக்கு இருந்தது.

ஒழுங்கு முறையின் படி பார்த்தால் முன்வாங்கு உறுப்பினரான, எனது வகுப்பு மாணவ தலைவன் விக்கனாவதைத் தான் யோகலட்சுமி காதலித்து இருக்கவேண்டும். அது தள்ளிப்போனால் ரஞ்சித். போகட்டும் என்று அதையும் விட்டால் அடுத்து இருக்கின்றவன் நான். ஒழுங்கு முறை இப்படி இருக்க ஒரு ஆசிரியரின் மகளான யோகலட்சுமி எப்படி தறுதலையான சூப்புவைக் காதலிக்க முடியும்?

இந்தக் களேவிக் கு விடகை கண்டுபிடித்தே ஆகவேண்டும் என்று நான் தீர்மானித்து விக்கனாவிடம் சனென்று கட்டினேன்.

“அடுத்த தடவை இந்த மாதிரி ஏதாவது ஏடா கட்டமான விடயத்தைப் பற்றி நீ கதைத்தால் மிஸ்சிஸ் தவரடணம் டீ ச்சரிடம் சொல்லி விடுவனே” மிரட்டலோடும் என்னை விரட்டி அடித்துவிட்டான். வகுப்புவைத் தலைவனாக அவன் வருவதற்கு ஒட்டுப் போட்டது சூத்த ‘வலேட்’.

ரஞ்சித் ஒரு அற்புதமான ஆள். இப்படி விக்கனாவைப் போல முகத்தை முறித்துக் கதைக்க மாட்டான். தன்னால் இயன்ற அளவு நேரம் செலவழித்து எமது சந்தகேத்தை தீர்த்து வகைகின்ற பரே வழி. மறுநாள் காலவை வகுப்புக்கு வந்ததும் ‘எல்லாம் விளங்கி விட்டதா? இன்னமும் ஏதாவது சந்தகேம் இருக்கின்றதா? என்று வகை அக்கறையாகக் கேட்பான். ஆனால் அவனுடன் கதைப்பதற்கு ஏதாவது உயிரியல், இரசாயனக் களேவிகளுடன் போகவேண்டும். பிளேத் கத்தில் ஏதாவது சந்தகேம் என்று போனால் கட்ட ஒரு வாரத்திற்கு முகம் கொடுத்துக் கதைக்க மாட்டான்.

இந்த மாதிரி சமாசாரத்திற்கு, எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டே அடிக் கடி ஏதாவது பிரச்சினை பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்கொட் ரவீந்திரன் தான் சரி என்று எனக்குத் தோன்றியது.

நான் எனது சந்தகேத்தை கட்ட மாத்திரத்தில், கடந்த ஒரு வருடமாக என்னுடன் இருந்த

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

பெட்டயைள்குக்கு ஒரு பெடியன் வணேட்டும். நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?”

“பெடியள்குக்கும், பெட்டயைள்குக்கும் ஒன்றுதான் வணேட்டும் எண்டு சொல்லாதே. அப்படியாரும் சொன்னாலும் நம்பாதே. பெடியளும், பெட்டயைளும் இரண்டு, மயின்று என்று வசைச்சிருக்கினம். இப்ப எனக்கு இருக்கிறவள் என்னுடைய ஆறாவது ஆள். அவள்குக்கு நான் மயின்றாவது ஆள்.”

“பாத்தியே சும்புறு. ஆள்குக்காள் அஞ்சாறு பெட்டயைள் என்று வசைச்சிருக்கிறான்கள். இவன் இன்னமும், ஒரு பெட்டயைடோட கபிட நரூக்கு நரேர் நின்று கதசைச்சதயேில்லை. பாவம்.” ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் எனக்காக அழுவதுவடித்தான்.

“என்ன? ஓரே பெட்டகைக்கு இரண்டு மயின்று காதலர்கள் இருக்கினமோ?” அதிரச்சியடோடு நான் கடைக்க, என்னை பரிதாபமாக சும்புறு பார்த்தான்.

பதில் சொல்ல விரும்பம் இல்லாமல், தடால் என்று ஒரு மாட்டெலும்பை எடுத்து ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தான்.

“நீ நிறைய கதயைள் வாசிக்கிறனியோ?” சும்புறு என்னைப்பார்த்துக் கட்டான். எனக்கு உற்சாகம் தோற்றிக் கொண்டது.

“கும்புதம், ஆனந்த விகடன், கல்கி இதுகளில் வாற எல்லாக் கதகையையும் வாரா வாரம் வாசிக்கின்றனான். அதைவிட ராணி மூத்து மாதம் மாதம் வாசிக்கின்றனான்.”

“அதுகளில் கண்ணும் கண்ணும் சந்தித்து, காதல் எல்லாம் வடித்து கிளம்பி இருக்காமே”

எனக்கு பெரிய அதிரச்சியாக இருந்தது. காதலின் தொடக்கமே இந்த கண்கள் தான். கண்கள் இரண்டும் சந்தித்து விட்டால் பிறகு என்ன? புத்தகங்கள் வாசித்தே இருக்கமாட்டான் இந்த சும்புறு. ஆனால் அவுன்குக்கும் இதுகள் திரிந்துதான் இருக்கின்றது. பின்ன இதுகள் திரியாமல் என்னெண்டு இவனால் இந்த விசயத்தில் கிங்காக வந்திருக்க முடியும்?

“இராமர் காலத்தில் இருந்தே இந்த கண்கள் தான் காதலின் ஆரம்பம்” உணர்ச்சிவசப்படட்டுச் சொன்னேன்.

“இவன் சரிபட்டு வரமாட்டான்.”

கோப்பையில் கரண்டியை எறிந்தான். கோபம் கடுப்பறே சும்புறு, ஸ்கொட் ரவீ ந்திரனைப்பார்த்தான்

சத்தம் கட்டு கல்லாவில் காசு எண்ணிக் கொண்டிருந்த மூதலாளி எங்களை ஒரு மூறப்பார்த்து விட்டு தனது வேலையைத் தொடர்ந்தார்;

மொக்கன் கடகைக்கு சிலவழித்தது சூத்தமாக ‘வஸேட்’; என்று எனக்கு அழகையே வந்துவிட்டது.

Written by - சமுதிரன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

“கண்கள், காதுகள், கடிதங்கள் எல்லாம் காதலுக்கு சரியாய் வராது. அதெல்லாம் கதையளில் தான் டா.”

“நிசமாய் காதலிக்க வணேட்டும் எண்டால், அவளவையினட மார்பை நீ பார்க்க வணேட்டும். அப்பத்தான் டா காதல் வரும்.”

“கூடப் பொயின்;ட” சஃபி மூடித்த மாட்டுக்காலகை கோப்பையில் மெல்லவதைத்த பபி ஸ்கொட் ரவீ ந்திரன் கஃறினான்.

அதிர்ச்சியில் உறநைந்து போய் வாய்ப்சே மூடியாமல் இருந்தனே.

கண்களில் இருந்து தொடங்க வணேட்டிய காதலகை எப்படி மார்பில் இருந்து தொடங்குவது? அசிங்கம்.

“பார்க்கிறதோட நிற்பாட்டுறதில்லை. பிறகு பிபிக்கவணேட்டும்.” அடுத்த குண்டகை எறிந்தான்.

ஓரு கிளாஸ் தண்ணீ ரகை அப்படியகே குடித்து மூடித்தனே.

“இன்னும் ஏதாவது வணேணுமா?” கடபைப்பையன் வந்து நின்றான். அவனது மூகத்தில் ஓரு விசமம் திரிந்தது. ஓட்டுக் ககேட்டிருப்பான்.

“பில்” ஸ்கொட் கஃறினான்.

“ஓரு சிகரட் பிபிக்கப் போறன்ஸ். பில்லகைக் குடுத்திட்டு வாங்ககோ”

சுப்புறுவின் தலகை மறநைத்ததும் ஸ்கொட்டபைப் பார்த்தனே.

“எல்லாமகே உனக்குப் புது புது விசயமாய் இருக்குது என்ன?” கண்சிமிட்டினான்.

“சுப்புறு சகால்லுற மாதிரியெல்லாம் என்னால சயெய் ஏலாது. இது பகெட்டயைளிட்ட சகெருப்படி வாங்குறதாய் மூடியும்”.

“சகெருப்பாலகை இல்லகை குடயைாலகைதான் அபிப்பாளவகை” சுப்புறு வந்து நின்றான். நகெருப்புப் பகெட்டி எடுக்க வந்திருந்தான்.

“சகைக்கிளில் பகைககைகை எதிர்க்க நகந்து வாற பகெட்டயைளின்ர மார்பகை அப்பிபியகே ஓரு பிபி பிபிச்சுட்டு போய்க்கொண்டகே இருக்கலாம். அடுத்த தடவகை அவளபைப் பார்க்ககைகை கண்டூபிபிக்கலாம். ஆளகை அமத்தலாமா? இல்லயாவகெண்டு”.

“இதில் ஓரு கவனம் இருக்க வணேட்டும். யாராவது குடயைகோட வாறாளவகை எண்டால் உசாராய் இருக்கவணேணும்.. குடயைாலகை கயைகை மூறிச்சுப் போடுவாளவகை.”

ஓககோ குடகைக்கு இப்படியும் ஓரு பயன்பாடு இருக்குது. இது தகெரிஞ்சால குடயைளின்ர விலகை ஏறிவிடும்.

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

தனது இடது மணிக் கட்டை தடவியபி “பில் மும்புது ரஃபாய் வருகும்” ஸ்கொட் கஃறினான் . எங்கயோ கும்பையலை அடிவாங்கி இருக்கின்றான் .

சுத்தல் மிளகாய் வித்த காசில் எழும்புது ரஃபாய் மிச்சம் . கடையை விட்டு வளியே வந்தோம் .

“இதே உன் சகைக்கிள் .”

மாடு வாங்க வந்தவன் , மாட்டைச் சும்பிச் சும்பிப் பார்த்த மாதிரி சகைக்கிளைத் தடவிப் பார்த்தான் .

“இது என்னடா கரியல் ?”

“ஓர் சகைக்கிள்தான் நிற்கும் . அப்பர் சந்தகைக்கு கத்தரிக்காய் மட்டை ஏத்துறதுக் ;கும்புதான் பரிய கரியல் போட்டவர் .”

“சந்தகைக்கு வாழகைக்குலை கட்டிக்கொண்டு போற சகைக்கிள்களில் திரிஞ்சா உங்களை எவளடா பார்ப்பாவை .”

“மட்காட் எல்லாம் ஆடும் . புறிலில் சத்தம் போடும் . நீ நாளகைக்கு சகைக்கிளை ஓர் கா கழட்டிப் பட்டக் கொடுத்தீடு . பிறகு வளெளிக் கிழமை மத்தியானத்துக்குப் பிறகு சகைக்கிளை பள்ளிக் கட்டத்தில விடாதே . மும்பீ ட்டு வளவகை நிற்பாட்டிவை .”

பரிய தாக்குதல் ஓன்றுக்கு திட்டமிடுகின்ற தளபதியைப் போல சும்புறும் திரிந்தான் .

“உந்த கரியலை கழட்டிவைச்சிட்டு வா . கொப்பர் காலையில் தானே சந்தகைக்குப் போறவர் .”

“நான் வழமையாய் சகைக்கிளை பள்ளிக் கட்டத்தில தான் விடும்புறான் .”

“வளெளிக் கிழமை, நாங்கள் பள்ளிக் கட்டம் முடிய பத்து நிமிசம் முந்தியே வளெளிக் கிட்டும் வண்டும் .”

“பள்ளிக் கட்ட கட்டைப் பட்டிக் கிடக்கும் .”

“மும்புறியால இல்லை . பின் மதில் ஏறிக் குதிக்க வண்டும் . குதிப்பை தானே? சகைக்கிளை மும்பீ ட்டில விட்டால் தான் அதை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் .”

“பள்ளிக் கட்டம் விட்டதும் போகலாமே?”

“கொப்பாய் கிறிஸ்டியன் கொலிச் விட்டுப் பட்டையை ரோட்டில வாறநேரம் , நாங்கள் அங்க நிற்க வண்டும் .”

“அதுக்கு இஞ்சை இருந்து பதினைஞ்சு நிமிசம் முந்தி வளெளிக் கிட்டால் தான் சரி சும்புறும்” ஸ்கொட் கஃறினான் .

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

“பத் துநிமிசம் பபோதும் . இரண்டு தரம் ஊன்றி உழக்க வந்திடும் .”

அங்க அழகான பணை ஒருத்தியை எனக்கு சும்புறு அறிமுகம் செய்து வகை கப்போகின்றான் . எனக்கு குதியாட்டமாய் இருந்தது . எப்படி மூதலில் கதையை ஆரம்பிப்பது என்று எனக்குத் தெரியலே . அது தெரியும் தானே என்று நினைத்து , எனக்குச் சொல்லித் தரமால் விடப்போகின்றான் .

“என்னென்று மூதலில் நான் பசேவணேட்டும் ..?” தயங்கிய படி கேட்டனே .

“பசேசு ஒன்றும் கிடையாது . உனக்கு எப்படி இந்த மார்பு பிடிக்கின்றது என்று காட்டித் தாறன் .”

எனக்கு அந்த இரவிலும் வியர்த்துக் கொட்டியது .

இரவிரவாக நித்திரையில் விதம் விதமான மார்புகளும் , விதம் விதமான குடகைகளும் வந்து வந்து பயமுறுத்தின .

காலையில் மூதல் வேலையாக சகைக்கிள் கரெயலை சாவி போட்டு கழட்டி வதைத்தனே .

“டயே கொப்பர் நாளகைக்கு காலை சந்தகைக்குப் போகவணேட்டும்டா .” ஆச்சி புறுபுறுத்தாள் .

“சும்மா தொண தொணக்காதயைன . இரவகைக்கு திரும்பவும் பிட்டலாம் .”

சகைக்கிளை ஓடும் போது தெரிந்தது . கட கட என்று ஓரே சத்தம் . இவ்வளவு நாளும் எனக்கு கேட்காமல் இருந்திருக்க .

வல்லிபுரம் கடையில் பிரகே போட்டு நிறுத்தினனே .

“அண்ணை சகைக்கிளை ஒருக்கா கழட்டிப் பிட்ட;ட வணேட்டும் .”

“உதில் விட்டு பிட்டித் திறப்பை தந்திட்டும்போம் .”

“பின்னரேம் எடுக்கலாமே அண்ணை .”

“பின்னரேமோ? சனிக்கிழமை வந்து பாறும் .”

“அண்ணை அவசரமாய் வணும் . காசபைப்பறிப் பிரச்சினை இல்லலை .”

வல்லிபுரத்தார் ஏற இறங்க ஒருக்காப்பார்த்தார் .

“இருபது கட்ட வறும் . ஓ கயேயோ .?”

“ஓ கே அண்ணை .”

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

“நாளகைக்கு மத்தியானம் வாரும். ரெடியாய் இருக்கும்து.”

சகைக்கிளகை விட்டு விட்டு பள்ளிக் கு நடந்தனே; இரண்டு புறம் மாணவர்களும்
மாணவிகளும்மாய்
நடந்து கொண்டிருந்தனர். நடப்பதும் சந்தோசமாகத்தான் இருந்தது.

ஒரு புத்து அபிதிரத்தில் வனிதா போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளை உரசிக் கொண்டது
தாண்டுவம்
என்று இரண்டு அபி எட்டு வதைத்தனே. நேரம். பார்த்து, அசவீ தியால் வந்து
கொண்டிருந்த மிஸ்சிஸ்
தவரட்டம் டீ ச்சர் மெயின் ரோட்டுக்குள் ஏறினார்.

அவ எப்பவும் வகை நிதானமாகத்தான் நடந்து வருவா. நடையில் எந்த அவசரமும்
கிடையாது. இன்னமும்
எத்தனை காலடி எடுத்து வசைசால் பள்ளிக் குட வாசலில் நிற்கலாம் என்று அவளுக்கு
தெரியும்.

அங்கை இங்கை என்று எந்தப் பக்கமும் திரும்பிப்பார்க்கிற பழக்கமும் இல்லை.
ஆனால் மனுசிக் கு
என்னென்ன நடக்கிறது என்று தெரியும்.

“குட் மோனிங் டீ ச்சர்.”

“குட் மோனிங். குட் மோனிங்.”

“என்ன சகைக்கிளகை காணலேல்லை. நேற்றைக்கு டவூனுக்கு போய் வந்ததில்
பழ்தாப்போச்சுப்போல” ஒரு
பார்வை பார்த்தார். அது கண்களை துளதத்து அதில் உள்ளதை பபிக் கு முயன்றது.

“இல்லசை டீ ச்சர். காத்துப்போட்டுது. ஓட்ட விட்டிருக்கிறன்.” மனுசி எங்கயோ வழி
தெருவில், சூப்புறுவோட
வசைசு என்னகைக் கண்டிட்டது என்று எனக்குப் புரிந்துவிட்டது.

“வீட்டில் ஒரு டொக்கிமனை விட்டுட்டன். சகைக்கிள் எண்டால் நீர் எடுத்துக்
கொண்டு வரலாம்.”

“ஓடிப்போய் எடுத்துக் கொண்டுவாறன் டீ ச்சர்.”

“மிக் கு உபகாரமாய் இருக்கும்து. வீட்டில் மகள் நிற்கிறா. இண்டகைக்கு அவ
கொலிச்சுக்குப் போகலேல்லை.
கதவை கொஞ்சம் ஊண்டித் தட்டும். ஏதாவது கதைப்புத்தகத்தோட இருப்பாள்,
கடேகாது. எண் ர
மசேயில் உள்ள பச்சை கலர்; அட்டை போட்டது எண்டு சொல்லும்.”

டீ ச்சர் சொல்லி முபிக் கு முதல் பறந்தனே. டீ ச்சரின் மகளும் வபிவூதான்.
இராமநாதன் கொலிச்சில

Written by - சமீயன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

படிக் கிறாள் .

மலெல்லமாக கதவதைத் தட்டினனே . கதவா உடனயே திறந்தது .

டீ ச்சரின அம்மாதான் வந்தார் . தலை மயிர் எல்லாம் நரதைத் திருந்தது . முகத்தில்
இரண்டு குழி
விழுந்திருந்தது . அந்த குழிகளாகக் குள் இருந்த கண்களாகக் கொண்டாடு , என்ன ஒரு
அசிங்கமான
பிராணியைப் பார்ப்பது போல பார்த்தார் .

“என்ன வணைம்?”

“இல்லலை . டீ ச்சர் தன ரடொக்கிமன் ஒன்றை விட்டுட்டாவாம் ஸ மசேயில பச்சகை
கலர் அட்டை
போட்ட பபி இருக்கும் ஸ .” நான் முடிக் கும் என முகத்திற்கு நரே அது நீ ண்டது .

“ரோட்டில விழுத்தாமல் கொண்டாடு போடா .”

இந்தக் கிழவிக் கு என மலே என ஆத்திரம் என்று புரிந்து கொள்ள முயற்சி
பண்ணினனே . அதற்குள்
பள்ளிக் கட்டம் வந்து விட்டது .

ஆசிரியகைளின் அறையடியில் நின்று எட்டிப்பார்த்தனே .

வாசலில் என்னகைக் கண்டதும் டீ ச்சர் உள்ளே வரும்படி சகைகை காட்டினார் .

பவ்யமாக அந்த டொக்கிமன் டை அவர் கையில் ஒப்படைத்தனே .

“தாங் ய சுந்து .”

ஜப்பானியர்களின் ஸ்டலையில் தலை சாய்த்து டீ ச்சருக்கு மரியாதை செய்து விட்டுக்
கிளம்பினனே .

He is my favourite student .....நல்ல பிள்ளை” மிஸ்சிஸ் தவரட் னம் சலல்லியது எனக் கும்
கடேட்டது .

பத்திரிகையும் கையுமாக இருந்தவர்கள் , தமது கபை பகைக் குள் ஏதையோ தடிக்
கொண்டிருந்தவர்கள் ,
தங்களாகக் குள் ஏதோ வம்பளந்து கொண்டிருந்தவர்கள் என்று எல்லா டீ ச்சர் மாரும்
என்னை
நிமிர்ந்து பார்த்தது என உள்ளுணர்விற்குத் திரிந்தது .

கர்வமாக இருந்தது . வகுப்பை நோக்கிப் போனனே . சும்புறும் அப்போதுதான்
வகுப்புகு வந்து
கொண்டிருந்தான் .

Written by - சமீபியன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

நீங்கள் கற்றுக்கொடுக்கும் நம்பமுடியவில்லை. தமிழ் படிக் கத் தவேயில்லை என்று சொல்லும் அவருடைய பெயரைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டேன். அவர் யார் என்று சொல்ல விரும்பவில்லை என்று 'தமிழ்நேதி' கற்றுக்கொண்டார். அவரிடம் உடனடியாகச் சொன்னேன் "உங்கள் நண்பரான கலாநிதி நமது குழந்தைகள் தமிழ் படிக் கக் கட்டாது என்று சொல்கின்றார் என்று கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் நீங்கள் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையில் கலாநிதிகளும் என்று பன்மையில் எழுதி உள்ளீர்கள். ஒருவர் சொன்னால் ஒருமறை. ஒன்றுக்கு மறைபட்டவர்கள் சொன்னால்தான் அது பன்மறை."

"ஐயா 'தமிழ்நேதி' உங்களுக்கு வாய்த்த ஒரு கலாநிதி நண்பர் தமிழ் படிக் கக் கட்டாது என்று சொல்லி உள்ளார் என்று சொல்கின்றீர்கள். (முடியுமானால் நிரூபிக்கவும்). ஆனால் உங்களது கட்டுரையில் கலாநிதிகள் என்று பன்மையில் எழுதி உள்ளீர்கள்."

"யாராவது ஒருவர் உண்மையில் சொல்லி இருந்தால் கட்ட அதை பன்மையாகக் கலாநிதிகள் சொல்கின்றார்கள், பண்டிதர்கள் சொல்கின்றார்கள், வித்துவான்களும், கவிஞர்களும் அறிஞர்களும், பரேறிஞர்களும் சொல்கின்றார்கள் என்று பொய்யாக ஏதோ ஒரு சமீகமே சொல்வது போல் பன்மையாகக் கித்திரித்துக் கற்றுக்கொடுப்பது அபபட்டமான பொய்."

நான் உங்களுக்கு சவால் விடுகின்றேன். உங்களால் சொல்லமுடியுமா? எந்தெந்தக் கவிஞர்கள், கலாநிதிகள், பண்டிதர்கள், அறிஞர்கள், பரேறிஞர்கள், வித்துவான்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் நமது தமிழ் குழந்தைகள் தமிழ் படிக் கக் கட்டாது என்று சொல்கின்றனர் என்று.

2

இது மட்டுமல்ல "தமிழ் கற்பிக்கும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர் உள்ள சான்றிதழ்களை ஒப்புவித்து ஆசிரியத் தொழிலைபற்றுக்கொண்டு எமது தாய் மொழியாம் தமிழை அழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்" என்றும் "ரொறொன் ரோ கல்விச் சபையில் தமிழ் கல்வி கற்பிக்கத் திரிவானவர்களில் பலர் இலங்கையில் கல்விப் பொதுத்தராதரத் தரேவில் சாதாரண மட்டத்தில் தறோதவர்களே. இதனை கல்விச் சபைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலரின் சான்றிதழ்களைப் படித்து கிழமை இதழ்களில் வெளியிடுவதலர் உறுதிப்படுத்துதலாம்" என்றும் 'தமிழ்நேதி' உறுதியாகக் கற்றுக்கொள்ளார்.

அப்படியானால் 'தமிழ்நேதிக்கு' நிறைய உண்மைகள் திரிந்திருந்தும் அதை இதுவரை மறைத்து வந்திருக்கின்றார். உள்ள சான்றிதழ்களை ஒப்புவித்து ஆசிரியத் தொழிலைபற்றுக்கொண்டு செயல்படுகின்றவர்களைப் பற்றி உடன் ரொறொன் ரோ கல்விச் சபையிடம் 'தமிழ்நேதி' முறையிட்டு இருக்கவேண்டும். ஏன் அதைச் செய்வில்லை?

'தமிழ்நேதி' கற்றுக்கொடுக்கும் உண்மையின் இத்தகையவர்கள் தான் நமது குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்க என்று மிகப் பிழையான தமிழ் பாடப்புத்தகத்தை எழுதி இருக்கலாம் என்ற சந்தேகமும் எனக்குள் எழுகின்றது.

நமது குழந்தைகள் நல்ல தமிழ் கற்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொள்ள 'தமிழ்நேதி' உள்ள சான்றிதழ்கள் ஒப்புவித்து தமிழ் ஆசிரியராக தொழில் பற்றுக்கொண்டவர்களின் விபரம் திரிந்தும் அதை இதுவரை மறைத்து வந்துள்ளார்.

Written by - செழியன் -

Tuesday, 06 February 2018 17:49 - Last Updated Tuesday, 06 February 2018 17:57

பெயர்த்துள்ளனர்.

இவ்வாறு இரண்டாம் வகுப்பு, மூன்றாம் வகுப்பு என்று ஸ்பார்த்துக் கொண்டு போனால் ஏராளமான பிழைகள் உள்ளன. இப்பகுதிகளில் உள்ள இலக்கணப் பிழைகள் பற்றி ஆசிரியர் மகாலிங்கம் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்தீர்கள் என்றால் புரியும். இவ்வாறான பலவகையான பிழைகளைக் கொண்ட ரொறொன் ரோ கல்விச்சபையின் தமிழ் பகுதிகளைப் படித்து நமது கழந்தைகள் நல்ல தமிழ் படிக்கப் போகின்றனராம் என்று சிலர் வக்காலாத்து வாங்குகின்றனர். அவர்களின் அறியாமையை நினதத்து பரிதாபமாக உள்ளது.

தமிழில் கலந்துள்ள வற்று மொழிச் சொற்களை நீக்கி அதற்குப் பதிலாக உரிய தமிழ் சொற்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டாமாயின் அதற்கு தமிழ் அறிஞர்களின் கழம் ஒன்று நியமிக்கப்பட வேண்டும். அந்த அறிஞர்கள் தகுதியானவர்களாகவும், அங்கீகாரத்திற்கு உரியவர்களாகவும், புலமையானவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நமது மூச்சுச் சமீகமும் பின்பற்ற வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, தமிழை தமது மூன்றாவது மொழியாக ஆர்வத்துடன் கற்றவரும் கழந்தைகளுக்கு இதனை கற்பிப்பதற்கு முன்பாக- தமிழ் அறிஞர்கள், தமிழ் எழுத்தாளர்கள், தமிழ் பத்திரிகைகள், தமிழ் வானொலிகள், தமிழ் பதிப்பாளர்கள், தமிழ் பல்கலைக்கழகங்கள், தமிழ் அமைப்புகள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் பின்பற்ற வேண்டும். அதன் பின்னர் தமது மூன்றாம் மொழியாக தமிழைக் கற்கின்ற கனடாத் தமிழ் கழந்தைகளுக்கு இதனை நாம் அறிமுகம் செய்யலாம்.

தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் பெயர் வைத்தவர்கள் மட்டும் தான் தமிழ் மொழிபற்றிக் கதைக்க முடியும். அப்படி தமது பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் பெயர் வைக்காதவர்கள் தமிழ் பற்றி கதைக்காதீர்கள் என்று முட்டாள்தனமாக எழுதியுள்ளார்கள். தமிழர்களின் தந்தை எஸ்.ஜே.வி. சிலைவநாயகத்தின் மகனின் பெயர் தமிழ் பெயர் இல்லையே. அதற்காக தந்தை சிலைவா தமிழர் பிரச்சனையில் கதைத்திருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல முடியுமா? சொன்னால் அது சரியாக இருந்திருக்குமா? தந்தை சிலைவா தானே தமிழ் மக்களுக்கு சாத்வீகமாக போராடினார். அவர் தானே தமிழரசுக் கட்சியை உருவாக்கினார். எஸ்.ஜே.வி. சிலைவநாயகம் கதைத்தபடியால் தானே இன்று தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக ஆயுதம் ஏந்திய அமைப்புகள் உருவாகின. ஆயுதப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

chelian@rogers.com